

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

X. De Hierosolymorum Episcopis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

ANTONINUS.

πέν, διὰ τὴν εἰς πάντας λάμπεισαν ἐν τῷ
 παντός ζωφροσύνην τε καὶ πανάρετον ἀ-
 γωγὴν τῆς Ναρκίσου· αὐτὸς γὰρ μὴν τὴν τῷ
 εἰρημένων μηδαμῶς ὑπομένων μοχθηρίαν
 καὶ ἄλλως ἐκ μακρῆς τὸν φιλοσοφὸν ἀπα-
 ζόμενον βίον διαδράς πᾶν τὸ τῆς ἐκκλη-
 σίας πλήθος ἐν ἐρημίαις καὶ ἀφανέσιν ἀγροῖς
 λαθάνων, πλείστοις ἔτεσι διέτριβεν. ἀλλ' ἔτι
 ὁ τῆς δίκης μέγας ὄφθαλμὸς ἐπὶ τοῖς πε-
 πτασμένοις ἤθελε. μετῆι δὲ αὖ τὰ χίσα τὰς
 ἀπέεις, αἷς καθ' ἑαυτῶν ἐπιπορευόμενοι κα-
 τεδήσαντο δραῖς. ὁ μὲν οὖν πρῶτος, ἐκ μη-
 δεμῶς περὶ φάσεως ἀπλῶς ἔτω σμικρῶ
 διαπεσόντων ἐφ' ἧς κατέμενον οἰκίας συν-
 θήρη, νύκτωρ ὑφαφθείσης ἀπάσης παρθε-
 νῆ καὶ φλέγειαι. ὁ δ' ἀδρόως τὸ ζῶμα ἐξ ἀ-
 κρων ποδῶν ἐπὶ κεφαλῆν, ἧς αὐτὸς περὶ
 μηθεν ἑαυτῶν νόσος πίμπλαται. ὁ δ' τρίτος τὰς
 τῶν περὶ τῶν σπιδῶν ἐκβάσεις, καὶ τὰ πάν-
 των ἐφόρε Θεῶν τρέσας τὴν ἀδιάδρασον δι-
 κῆν, ὡμολόγει μὲν τοῖς πᾶσι τὰ κοινῆ σφίσει
 αὐτοῖς ἐσκαωρημένα τοσαύταις ἢ κατετρέ-
 χετο μελαμολομένῳ οἰμωγαῖς, δακρύων τε
 ἐστοσῆτον ἐκ ἀπέλιπεν, ἕως ἀμφὶ διεφθάρ-
 ρητὰς ὄψεως. καὶ οἷδε μὲν τῆς ψευδολογίας
 ταύτης ὑπέχον τιμωρίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐπισκόπων.

Τοῦ δ' Ναρκίσου ἀνακεχωρηκότος, καὶ
 μηδαμῶς ὄπῃ ὦν τυχεῖνοι γνωσχομέ-
 νες, δόξαν τοῖς τῶν ὁμοίων ἐκκλησιῶν περε-
 σῶσιν, ἐφ' ἑτέρῃ μετῆσιν Ἐπισκόπος χειρο-
 τόνια. δι' ὃ τὴν ὄνομα ἦν ὃν ἐ πολὺν προ-
 σάντα χρόνον, Γερμανίων διαδέχεται καὶ τῶ
 του Γορδίου. καθ' ὃν ὥσπερ ἐξ ἀναδωσσεως
 ἀναφανείς ποθεν ὁ Ναρκίσος, ἀνθὶς ὑπὸ
 τῶν ἀδελφῶν ἐπὶ τὴν προεσῶσαν ὡδακα-
 λείται. μετῆσιν ἔτι μάλλον τῶν πάντων ἀ-
 γαδέντων αὐτὸν, τῆς τε ἀναχωρήσεως ἐνεκα
 καὶ τῆς φιλοσοφίας, καὶ ἐφ' ἀπασιν δὲ τὴν ὡδα τῶ
 Θεῶν καλεῖσθαι ἐκδικῆσιν.

A merito fidem adhibebat : quippe cum
 Narcissi continentia & sanctitas vitæ
 omnibus virtutum numeris absoluta,
 cunctis semper spectata compertaque
 esset. At ille cum dictorum infamiam
 sustinere non posset, & alioqui Phi-
 losophicæ vitæ jamdudum amore te-
 neretur: relicta ecclesiæ plebe, inso-
 litudine ac devius agris plurimos annos
 delituit. Verum magnus ille justitiæ
 oculus, his peccatis minimè quiescen-
 dum putavit. Sed confestim impios il-
 los iis ipsis ultus est diris, quibus in se-
 metipso pejerantes, sese devoverant.
 Primus igitur, cum modica quadam
 scintilla in domo in qua manebat, citra
 ullam causam subito exsiliisset, noctu
 incensis ædibus cum universa familia
 conflagravit. Alteri corpus ab imis
 pedibus ad summum usque capitis ver-
 ticem, eo morbi genere quo se ipse
 multaverat, correptum est. Tertius
 priorum casum contuitus, omnium-
 que inspectoris Dei inevitabilem veri-
 tatis vindictam, concinnatæ ab ipsis ex
 compacto calumniæ ordinem est con-
 fessus. Tantis porro lamentis ob pec-
 nitentiam facti sese confecit, & in
 tantum lacrymas effundere persevera-
 vit, ut ex eo oculorum lumen amitte-
 ret. Et hi quidem calumniæ suæ ejus-
 modi pœnas dederunt.

CAPUT X.

De Hierosolymorum Episcopis.

Ceterum post Narcissi fugam, igna-
 ris omnibus ubinam gentium age-
 ret, visum est finitimarum ecclesiarum
 episcopis alium ejus loco Episcopum
 ordinare, Dium nomine. Qui cum
 modico tempore præfuisset, successor
 ei datus est Germanio: quem deinde
 Gordius excepit. Hujus temporibus
 Narcissus cum subito quasi redivivus
 emerisset, à fratribus ut ecclesiæ ad-
 ministracionem denuò susciperet roga-
 tus est. Quippe universi multò magis
 tunc eum mirabantur: tum ob seces-
 sum, tum ob philosophicam vivendi
 rationem: maximè verò ob præsentem
 vindictam qua Deus calumniatores il-
 lius afficere dignatus fuerat.